

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Josefem Strakou ve věci

žalobce: **Share CAR!, z. s.**
se sídlem Příbramská 67, 407 25 Verneřice
zastoupen advokátkou Mgr. Rebekou Moťovskou Židuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledeč nad Sázavou

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2025, č. j.
076997/2025/KUSK/OSŽPS/RAU

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci se soud zabývá přezkumem rozhodnutí o přestupku provozovatele motorového vozidla podle § 125f odst. 1 ve spojení s § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále „zákon o silničním

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

provozu“). Předmětem sporu jsou tři otázky: Zda v určitém úseku na území obce existovala značka B20 umožňující nejvyšší dovolenou rychlost 70 km.h⁻¹, dále zda byla zveřejněna informace o probíhajícím měření, a konečně zda byly v daném úseku dodrženy podmínky měření rychlosti

Shrnutí řízení před správními orgány

2. Městská Policie Čáslav oznámila Městskému úřadu v Čáslav, odboru dopravy (dále „MěÚ Čáslav“) podezřené ze spáchání přestupku na úseku dopravy, neboť dne 20. 10. 2024 v 23:39 hodin v obci Horky prostřednictvím automatizovaného rychloměru UNICAM naměřila u vozidla reg. zn. X rychlost 97 km.h⁻¹, ačkoliv v daném úseku byla stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km.h⁻¹. Provozovatelem změřeného vozidla byl žalobce.
3. MěÚ Čáslav po neúspěšném pokusu o zjištění identity řidiče zahájil přestupkové řízení vůči žalobci coby provozovateli. Žalobce v průběhu řízení mj. namítal, že v místě spáchání projednávaného přestupku byla umístěna dopravní značka B20 A 70 stanovující nejvyšší dovolenou rychlost 70 km.h⁻¹, a proto odmítal tvrzení, že by v daném úseku měla být stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km.h⁻¹.
4. MěÚ Čáslav nicméně žalobci nepřisvědčil a rozhodnutím ze dne 23. 4. 2025, č. j. MěÚ/38262/2025/DOP (dále „prvostupňové rozhodnutí“) jej shledal vinným, že jako provozovatel motorového vozidla reg. zn. X v rozporu s požadavky § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby byly dodržovány povinnosti řidiče tohoto vozidla, které se dne 20. 10. 2024 v 23:39 hodin v obci Horky na úseku silnice I/38 ve směru výjezdu na Golčův Jeníkov v pruhu 1 pohybovalo rychlostí rychlost 97 km.h⁻¹, ačkoliv v daném úseku byla stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km.h⁻¹, čímž jeho řidič porušil povinnost podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu (tj. dodržování nejvyšší povolené rychlosti v obci), a tedy naplnil znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 téhož zákona. Tímto žalobce jako provozovatel spáchal přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za což mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 7 000 Kč a povinnost paušální náhrady nákladů řízení ve výši 2 500 Kč. MěÚ Čáslav vyšel z podkladů poskytnutých městskou policií, zejména ze záznamu o rychlostním měření. Žalobcově námitce, že v inkriminovaném úseku je umístěna dopravní značka B20 A 70, nevyhověl s tím, že v měřeném úseku v obci Horky uvedená značka umístěna není a nikdy umístěna nebyla.
5. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce bránil odvoláním. V něm namítal vady rychlostního, absenci kalibračního listu a zadání smyšlených hodnot. Dále též porušení požadavků na zveřejnění údaje o měření ve smyslu § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii (dále „zákon o obecní policii“). Zároveň předkládal fotografii zachycující úsek silnice se značkou B20 A 70, čímž se snažil vyvrátit tvrzení MěÚ Čáslav, že se v inkriminovaném úseku tato značka nenachází a historicky nenacházela.
6. Žalovaný však rozhodnutím ze dne 4. 6. 2025, č. j. 076997/2025/KUSK/OSŽPS/RAU (dále „napadené rozhodnutí“) odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Zcela se ztotožnil se skutkovými zjištěními MěÚ Čáslav. Žalobcovy odvolací námitky shledal nedůvodné. Poukázal na skutečnost, že součástí spisové dokumentace je mj. i ověřovací list č. 8012-OL-70672-24 s platností ověření pro období od 9. 10. 2024 do 8. 10. 2025, přičemž neměl důvod pochybovat o správnosti provedeného měření. Požadavky žalobce, aby byl měřící úsek označen bílou čarou na vozovce, není v žádném právním předpise stanovena. Pokud jde namítanou chybějící informace o měření rychlosti, tak ta dle Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

žalovaného byla zveřejněna na webové stránce <https://www.meucaslav.cz/obcan/uredni-deska/oznameni-o-zrizeni-staleho-automatickeho-systemu-v-obci-horky/>, o čemž je záznam ve správním spisu. Tvrzení žalobce o umístění dopravní značky B20 A 70 neshledal žalovaný za prokázané, odkázal přitom na vypořádání ze strany MěÚ Příbram.

II. Obsah podání účastníků

7. Proti napadenému rozhodnutí se nyní žalobce brání žalobou podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“).

Žaloba

8. Žalobce předně namítá nedostatečné posouzení odvolací námitky poukazující na existenci dopravní značky B20a 70. Připomíná, že doložil fotografii o její existenci a zároveň explicitně navrhoval důkaz ohledáním místa. Přesto žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce existenci značky neprokázal, aniž by se jakkoli vypořádal s označeným důkazem, v tomto případě s doloženou fotografií značení. Ani formálně neodůvodnil, proč takový důkaz neprovádí. Jedná se tedy o opomenutí důkazního návrhu účastníka ve smyslu § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále „správní řád“), a zároveň se zásadou materiální pravdy. K podpoře své argumentace cituje závěry rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 5. 2025, č. j. 42 A 10/2024-34. Shrnuje, že nevypořádání uplatněné odvolací námitky, nezohlednění fotografie přiložené do spisu, neprovedení důkazu fotografií a ohledáním nebo neuvedením důvodu pro neprovedení těchto důkazních návrhů považuje za vadu nepřezkoumatelnosti.
9. Žalobce dále namítá, že podmínky stanovené v kalibračním listu č. VÚČTK/52268/2024 jednoznačně stanovují, že měřený úsek musí být vyznačen bílými čarami, avšak fotodokumentace obsažená ve spise tyto čáry nezobrazuje. To vzbuzuje pochybnosti, zda snímky odpovídají začátku a konci měřeného úseku a zda měření vůbec probíhalo v souladu s podmínkami ověření zařízení. Odvolací námitku upozorňující na tyto nedostatky však žalovaná odbyl tím, že žádný právní předpis neurčuje povinnost označit úsek příčnými čarami. Úplně však pominul, že takovou povinnost může stanovit technická dokumentace, konkrétně kalibrační list. Neprovedení měření dle podmínek v něm stanovených popírá smysl metrologie a základní požadavky na správnost měření. Dle žalobce měl být navíc rychloměr nastaven na vzdálenost 642,4 metrů, avšak tuto vzdálenost nelze nikde ve spise dohledat a ani kalibrační list takový údaj neobsahuje. Údaje v GPS uvedené v rozhodnutí i ve fotodokumentaci zobrazují vzdálenost odlišnou. Žalovaný však pouze konstatoval existenci ověřovacího listu, aniž by prověřil nastavení zařízení na příslušnou délku. Žalovaný rovněž nedostatečně vypořádal námitku, že GPS údaje z fotodokumentace a z výroku prvostupňového rozhodnutí vykazují výraznou odchylku od vzdálenosti zadané v rychloměru, pouze nekonkrétně odkázal na odchylku měření, aniž by dostatečně vzal v úvahu celý kontext důkazního řetězce. Žalobce tedy považuje za nedostatečně prokázané, že by hodnoty uvedené v rychloměru v okamžiku měření odpovídaly realitě měřeného úseku.
10. Žalobce konečně namítá neplnění informační povinnosti podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii. Žalovaným uváděný odkázal na obsah webových stránek města Čáslav dle názoru žalobce nevykazuje potřebnou kvalitu. Na odkazovaném webu je pouze konstatování „*Měření rychlosti – Aktuální úsekové měření rychlosti: Radar Horký/obousměrně MěP) – Radar Dobrovice (obousměrně MěP)*“, avšak nenachází se zde žádný bližší popis toho, Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

kde přesně se radar v obci Horky nachází, například v jaké ulici, v jakém úseku či u nějakého orientačního bodu. Text obsahuje pouze název obce, což žalobce považuje za nedostatečné. Podobně i další dokumenty jako oznámení městské police č.j. 324/2022 MP pouze opakuji informaci o provozování stálého automatického systému v obci Horky bez jakékoliv bližší identifikace. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) musí být oznámení o umístění měření včasné, konkrétní a srozumitelné, a musí být prokázáno zveřejnění informace již v době spáchání přestupku. Smyslem úpravy § 24b odst. 2 zákona o obecní policii je jeno to, aby se veřejnost dozvěděla, že se v obci provádí měření, ale také kde přesně je umístěn systém, aby tomu mohla uzpůsobit své chování. Tyto požadavky však v daném případě splněny nebyly.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí.
12. K otázce týkající se značky B20a 70 uvádí, že žalobce její existenci v řízení před MěÚ Čáslav pouze plošně tvrdil, aniž by ji doložil. Proto bylo v prvostupňovém rozhodnutí pouze konstatováno, že v měřeném úseku tato značka není a historicky nebyla. K odvolání přiložená fotografie dle názoru žalovaného nijak neprokazuje umístění dané značky, neboť není zřejmé, zda se vůbec jedná o silnici I/38. Naopak z orientačního náhledu přes aplikaci street view se jeví, že se zde takový úsek silnice nenachází. V této souvislosti žalovaný připomíná, že v případě zpochybnění skutkových zjištění správních orgánů přechází důkazní břemeno na žalobce. Ten však v tomto případě předkládá fotografii, která nijak neprokazuje, že se skutečně jedná o fotografii z místa přestupku. Nebyla tedy způsobila vyvolat pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu, a proto nebylo třeba provádět navrhovaný důkaz místním šetřením.
13. K žalobcem namítnému porušení požadavků kalibračního listu žalovaný předně uvádí, že již v prvostupňovém rozhodnutí bylo vysvětleno, že se v daném místě příčné bílé čáry nacházejí. Neobstojí proto tvrzení žalobce o porušení tohoto požadavku. Rovněž neslze souhlasit s žalobcovými požadavky na uvedení vzdálenosti, neboť podstatný je výstup z měřicího zařízení, jehož funkčnost byla stvrzena ověřovacím listem. V souvislosti s požadavky na důkazní standardy rychlostního měření žalovaný odkazuje na závěry rozsudku NSS ze dne 15. 9. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33. Pro doplnění žalovaný uvádí, že GPS souřadnice podávají informaci o tom, v jaké části pozemní komunikace může probíhat měření, což je přirozeně vždy delší než vlastní měřený úsek. V tomto případě přitom nebyly vzneseny žádné relevantní pochybnosti stran správnosti měření.
14. Žalovaný konečně nesouhlasí s tím, že by nedošlo ke zveřejnění informace o měření v souladu s požadavky § 24b odst. 2 zákona o obecní policii. Poukazuje na obsah webové stránky města Čáslav založený ve spise, který považuje za dostatečný. Nesouhlasí s argumentací žalobce ohledně požadavků na míru konkretizace místa, naopak má za to, že zcela postačuje informace o tom, že se měření úsek nachází v obci Horky, jak bylo uvedeno na zmiňovaném odkaze.

Ústní jednání

15. Soud nařídil k projednání věci ústní jednání.
16. Žalobce i žalovaný při ústním jednání shrnuli podstatný obsah své argumentace a setrvali na svých stanoviscích.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

17. Soud při jednání doplnil dokazování

- Promítnutím snímků z prohlížeče mapy.cz s využitím funkce *Panorama* v lokalitě obce Horky na linii silnice I/38,
- Promítnutím snímků z prohlížeče googlemaps s využitím funkce *Street view* v lokalitě obce Horky na linii silnice I/38,
- Vyjádřením Policie České republiky ze dne 5. 11. 2025, č. j. KRPS-289185-2/ČJ-2025-010506 včetně fotodokumentace k tomu přiložené
- Vyjádřením obce Horky ze dne 10. 11. 2025, č. j. HOR-329/2025,
- náhledem na <https://www.meucaslav.cz/obcan/uredni-deska/oznameni-o-zrizeni-staleho-automatickeho-systemu-v-obci-horky/>
- naskenováním QR kódu na vyjádření oznámení městské Policie ze dne 27. 7. 2022 na č. l. 14 správního spisu;
- certifikátem Českého metrologického institutu - certifikátem o schválení typu měřidla č. 0111-CS-C108-04 schvalující silniční rychloměr Unicam VELOCITY3

Skutková zjištění plynoucí z těchto doplňujících důkazů, jakož i případná vyjádření účastníků k těmto důkazům, soud podrobněji vyloží níže v souvislosti s vypořádáním konkrétních žalobních bodů.

III. Posouzení soudem

18. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

19. Žaloba není důvodná.

K (ne)existenci značky B20a

20. Prvním sporným bodem je otázka, zda v místě spáchání skutku existovala značka B20a stanovící nejvyšší povolenou rychlost 70 km.h⁻¹, resp. zda se správní orgány přezkoumatelně vypořádaly s námitkami žalobce, který na existenci takové značky upozorňoval. Pokud by totiž v místě přestupku opravdu existovala dopravní značka s tímto omezením rychlosti, pak by těžko mohla obstát právní kvalifikace správních orgánů založená na tom, že jednání nezjištěného řidiče spočívalo v nedodržení maximálně dovolené rychlosti 50 km.h⁻¹ na území obce.

21. Soud připomíná, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat, např. tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela reagovat a neučiní tak ani implicitně (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). O nepřezkoumatelnost se nejedná, pokud je námitka, kterou správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně irelevantní (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31, odst. 12), případně pokud by mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání byl zaceleny argumentací obsaženou již v

rozhodnutí prvního stupně (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008-73, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25).

22. Z hlediska výše shrnutých judikатурních požadavků napadené rozhodnutí ob stojí, byť s určitými výhradami.
23. Jak již bylo zmíněno, MěÚ Čáslav se s námitkou tvrdící existenci značky B20a vypořádal tím, že tato značka se v inkriminovaném úseku tato značka nenachází a historicky nenacházela (viz str. 4 prvostupňového rozhodnutí). Takové vypořádání soud považuje vzhledem k obecnosti uplatněné námitky za dostatečné. Ani v přestupkovém řízení, v němž důkazní břemeno k otázce viny spočívá na správních orgánech, není účastník (obviněný) zbaven povinnosti prokazovat to, co sám tvrdí, má-li správní orgán z jeho tvrzení vycházet (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2013, č. j. 5 As 64/2011-66). Proto pokud žalobce v průběhu řízení na prvním stupni jen obecně tvrdil, že v určitém silničním úseku v rámci obce existuje dopravní značka povolující rychlost nad běžný limit, ale toto své jednostranné tvrzení ničím nedoložil, pak MěÚ Čáslav nebyl povinen tuto jednostranně tvrzenou skutečnost nijak vyvracet. Zcela postačilo, pokud uzavřel, že mu přítomnosti takové značky v daném úseku není ani historicky známa (u silničního správního úřadu lze v rámci obvodu jeho působnosti takovou znalost ostatně předpokládat). Ve vztahu k řízení na prvním stupni nemá soud v tomto směru co vytknout.
24. V průběhu odvolacího řízení však byla situace poněkud odlišná. Žalobce svou námitku zopakoval, ale zároveň – a to byl rozdíl oproti řízení na prvním stupni – ke svému tvrzení doložil konkrétní fotografii místa, na němž je zobrazen úsek silnice se značkou B20a zobrazující omezení rychlosti 70 km.h⁻¹. Současně navrhl důkaz místním šetřením. V takové situaci bylo na žalovaném, aby se v rámci vypořádání dané odvolací námitky zabýval též uplatněnými důkazními návrhy. Této úloze

však žalovaný příliš nedostál. Příslušnou odvolací námitku sice úplně neopomenul, nicméně ji vypořádal pouze připomenutím závěru MěÚ Čáslav o vyloučení umístění předmětného dopravního značení v daném místě (viz str. 12 napadeného rozhodnutí), což navíc uvedl nepřiliš srozumitelným konstatováním o tom, že žalobce nezpochybnil předložené důkazní prostředky, a v následujícím odstavci navázal citací judikatury týkající se přenesení důkazního břemene na obviněného v situaci, kdy zpochybňuje důkazy předložené správními orgány. Nicméně k tomu, že žalobcem předkládaná fotografie i požadavek na místní šetření byly navrhovány právě jako důkaz ke zpochybnění dosavadních skutkových zjištění (tedy právě za účelem unesení důkazního břemene ve vztahu ke zpochybnění jiných důkazů), bohužel žalovaný jednoznačný zcela závěr nezaujal. Minimálně v tomto rozsahu vykazuje napadené rozhodnutí značný deficit odůvodnění.

25. Soud nicméně musel zvážit, zda takový deficit lze skutečně považovat za vadu v intenzitě závažnosti ve smyslu shora odkazované judikatury (viz odst. 21 výše), která by musela vést ke zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost. I navzdory zmiňovaným nedostatkům ve vypořádání na straně žalovaného je totiž – zejména ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím – vyjádřen ze strany správních orgánů obou stupňů skutkový závěr přinejmenším v tom, že žalobcem tvrzení značka v inkriminovaném místě *umístěna není*. I závěr, že něco někde není či neexistuje, představuje určitý úsudek o skutkovém stavu, a tedy přezkoumatelný závěr. A i když žalovaný do značné míry pominul reagovat na žalobcovy důkazní návrhy mající neexistující umístění značky zpochybnit, tak již jen povaha těchto důkazních návrhů vzbuzuje na straně soudu silné pochybnosti o jejich relevanci pro posouzení dané věci (což má zásadní vliv na hodnocení intenzity vady z hlediska nepřezkoumatelnosti; srov. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31, odst. 12). Soud totiž považuje jednak za značně neobvyklé, aby v rámci území obce byla jen pro dílčí silniční úsek umístěna dopravní značka, která povoluje rychlost nad běžný limit 50 km.h⁻¹. Navíc není příliš logické, aby zrovna na takovém „rychlostně benevolentnějším“ úseku měla městská policie potřebu potíhat právě nedodržování rychlosti 50 km.h⁻¹. Z těchto důvodů se soudu žalobcova verze s existencí dopravní značky B20a v inkriminovaném úseku jeví již na první pohled dosti nevěrohodná, jakkoli ji samozřejmě paušálně vyloučit nelze. A právě za účelem ověření či vyvrácení této možnosti se soud rozhodl doplnit dokazování.
26. Výsledky doplňujícího dokazování přitom potvrdily, že tvrzení o umístění značky B20a v místě spáchání přestupku byla vyfabulovaná.
27. Z doplňujících důkazů soud považuje za klíčové fotografické snímky zachycující úsek silnice I/38 v úseku obce Horky, které pocházejí hned z několika zdrojů: Jednak z internetového prohlížeče mapy.cz s využitím funkce *Panorama* (náhled byl promítnut v jednací síni na velkoplošném monitoru), dále z prohlížeče googlemaps s využitím funkce *Street view* (náhled byl rovněž promítnut v jednací síni na velkoplošném monitoru), a konečně z fyzické fotodokumentace připojené k vyjádření Policie České republiky ze dne 5. 11. 2025, č. j. KRPS-289185-2/ČJ-2025-010506. Při porovnání fotografických snímků z výše uvedených zdrojů je patrné, že zjevně zobrazují identické místo. Ač se jednotlivé snímky liší kvalitou fotografie či dobou pořízení, není pochyb, že byly pořizovány v téže lokalitě a zobrazují téže místo. Všechny totiž zachycují podobu silnice i jejího okolí téměř shodně. Liší se pouze zaznamenaný počet projíždějících aut, roční období a denní doba, nicméně místo je zjevně stále jedno a totéž. Soud má tedy za to, že na základě předmětných

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

fotografických snímků si lze učinit představu o podobě lokality, ve které se nachází úsek silnice I/38 procházející obcí Horky. Žádný z těchto snímků přitom nezachycuje přítomnost dopravní značky B20a s omezením nejvyšší povolené rychlosti 70 km.h.⁻¹

28. Naproti tomu fotografie vložená do odvolání žalobce ze dne 9. 5. 2025 (založená na č. 1. 51 správního spisu) zachycuje lokalitu, která je na první pohled zcela odlišná od té, kterou shodně zachycují výše zmiňované snímky od Policie ČR či z internetových prohlížečů mapy.cz a goodglemaps. Jinými slovy, místo zobrazené na žalobcem předložené fotografii se ničím nepodobá místu, které soud zhlédl prostřednictvím internetových mapových prohlížečů a prostřednictvím fotodokumentace od Policie ČR. Proto i když na žalobcem doložené fotografii lze vidět dopravní značku B20a s omezením nejvyšší povolené rychlosti 70 km.h.⁻¹, tak se zjevně jedná o úplně jiné místo, které nemá s místem spáchání přestupku nic společného. Již jen tento poznatek sám o sobě postačuje pro závěr, že i kdyby žalobcem předložená fotografie byla ze strany žalovaného řádně vypořádána, zjevně by neměla potenciál vyústit v závěr o přítomnosti konkrétní značky v místě spáchání přestupku, resp. zpochybnit závěr správních orgánů o nepřítomnosti takové značky v daném místě.
29. Argumentoval-li substituční zástupce žalobce v průběhu ústního jednání, že fotografické snímky promítané z webových prohlížečů mapy.cz a googlemaps nezachycují stav v době spáchání přestupku, pak to je samozřejmě pravda. Snímky z prohlížeče mapy.cz jsou totiž z roku 2021, tedy z doby před spácháním přestupku, zatímco snímky z prohlížeče googlemaps jsou z roku 2025, tedy z doby po spáchání přestupku. Totéž lze ostatně uvést i ve vztahu k fyzickým snímkům od Policie ČR, které jsou z 5. 11. 2025, tedy rovněž z doby po spáchání přestupku. Soud nicméně konstatuje, že doplnění dokazování zmiňovanými snímky nemělo sloužit k prokázání průběhu vlastního skutkového děje, který byl kvalifikován jako přestupek. Důkazní hodnota těchto snímků spočívá v něčem jiném: Jejich smyslem bylo získat poznatek o podobě lokality, do které bylo situováno místo spáchání přestupku, a to za účelem vizuálního porovnání se vzhledem lokality zaznamenané na fotografii přiložené k žalobcovu odvolání ze dne 9. 5. 2025. Jak přitom bylo uvedeno v předchozím odstavci, obě lokality se velmi zřetelně liší, takže fotografie přiložená k žalobcovu odvolání zjevně zobrazovala úplně jiné místo.
30. Soud dále doplnil dokazování i písemným vyjádřením Policie ČR ze dne 5. 11. 2025, č. j. KRPS-289185-2/ČJ-2025-010506, které představuje komentář k předkládané fyzické fotodokumentaci a které mj. uvádí, že „[v] rámci šetření nebyla v daném úseku zjištěna dopravní značka značku B20a s omezením nejvyšší povolené rychlosti 70 km/h a nebylo zjištěno, že by na území obce Horky bylo žádáno o vyjádření ke zvýšení maximální dovolené rychlosti.“ Soud rovněž doplnil dokazování písemným vyjádřením obce Horky ze dne 10. 11. 2025, č. j. HOR-329/2025, která k dotazu soudu uvedla, že její obecní úřad „neeviduje a nikdy neevidoval v jakékoliv části obce výše uvedenou dopravní značku. Dopravní značka B20 – nejvyšší dovolená rychlost 70 km.h.⁻¹ se nikdy nenacházela jak v koridoru silnice I/38 ani nikde jinde v obci a to ani v minulých letech.“ Z obou citovaných vyjádření je tedy zřejmé, že Policie ČR i obec Horky přítomnost zmiňované dopravní značky v dané lokalitě jednoznačně vyloučily, a to i historicky. To plně koresponduje se skutkovým závěrem vysloveným již v prvostupňovém rozhodnutí, že v měřeném úseku předmětná značka umístěna není a nikdy umístěna nebyla.

31. Shora reprodukována vyjádření Policie ČR a obce Horky se navíc vzájemně doplňují s obsahem snímků z internetových prohlížečů mapy.cz i googlemaps, které zobrazují úsek silnice v I/38 v obci Horky v různých obdobích (mapy.cz v roce 2021, googlemaps v roce 2025), ale v žádném z nich nezaznamenávají přítomnost znaky B20a s nejvyšší povolenou rychlostí 70 km.h.⁻¹ To jen umocňuje věrohodnost sdělení Policie i obce Horky, že se tato značka v dané lokalitě nenacházela ani historicky. Naopak se tím značně snižuje vypovídací hodnota fotografie předkládané k jeho odvolání. Z téhož důvodu se jeví nadbytečný i žalobcův důkazní návrh na místní šetření, který by byl zjevně jen potvrzením skutečností patrných již z jiných důkazů.
32. S ohledem na penzum shora zmiňovaných důkazů soud nemá důvod pochybovat, že v úseku silnice I/38 v obci Horky není a nikdy nebyla umístěna dopravní značka B20a s omezením nejvyšší povolené rychlosti 70 km.h.⁻¹, a tedy zde nebyla ani v době spáchání přestupku. Tímto soud ověřil, že skutkový závěr vyslovený správními orgány o neexistujícím umístění dané značky byl jednoznačně správný, a to i navzdory pokulhávajícímu vypořádání ze strany žalovaného, který nebyl schopen učinit smysluplný závěr k žalobcovým důkazním návrhům. Pokud by za této situace soud rušil napadené rozhodnutí a vracel věc žalovanému k dalšímu projednání jen kvůli nutnosti znovu vypořádat žalobcovy důkazní návrhy, pak by se v kontextu důkazů doplněných v řízení před správním soudem – jež by navíc musely být v dalším řízení zahrnuty mezi podklady pro nové rozhodnutí; srov. § 78 odst. 6 s. ř. s. – jednalo o zcela formalistický přezkum bez reálné možnosti vyústění v odlišný výrok rozhodnutí. V tomto konkrétním případě lze tedy nedostatečné vypořádání důkazních návrhů ze strany žalovaného považovat za vadu, u které lze vzhledem k výsledkům doplněného dokazování před správním soudem dovodit, že by výrok napadeného rozhodnutí byl stejný, kdyby k této vadě nedošlo (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 10. 2005, č. j. 6 Ads 57/2004-59, ze dne 8. 3. 2007, č. j. 8 Afs 102/2005-65, či ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 60/2011-101), neboť by stále platil závěr vyslovený již v prvostupňovém rozhodnutí, že předmětná značka v místě spáchání přestupku umístěna není a nebyla. Žalobní bod je proto nedůvodný.

Podmínky rychlostního měření

33. Další sporný bod se týká zpochybnění nastavení podmínek pro rychlostní měření, neboť žalobce je přesvědčen, že nebyly dodrženy požadavky plynoucí z technické dokumentace, konkrétně z kalibračního listu.
34. Žalobní argumentace je založena na předpokladu, že existuje povinnost dokladovat nastavení parametrů měřicího zařízení, tedy že se předpokládá povinné doložení dílčích údajů majících prokazovat konfiguraci konkrétního měřidla, jako je například nastavení vzdálenosti. Takový předpoklad je však mylný.
35. K doložení skutečnosti, že zařízení k měření rychlosti je správně nastaveno a splňuje požadavky příslušné technické dokumentace, totiž postačí doložit příslušný ověřovací list. Ten má totiž charakter veřejné listiny (§ 53 odst. 3 správního řádu), jejíž obsah je třeba považovat za správný a pravdivý, neprokáže-li se opak. To znamená, že pokud ověřovací list obsahuje o údaje o tom, že určitý rychloměr vykazuje určité parametry nastavení a že splňuje určité technické podmínky, pak je třeba vycházet z toho, že tyto parametry a požadavky reálně splňuje, ledaže by se prokázal opak. Závěr, že ověřovací listy vydané k zařízením pro Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

měření rychlosti mají charakter veřejných listin, a proto je třeba presumovat správnost jejich výstupů, neprokáže-li se opak, konstantně potvrzuje judikatura (srov. zejména rozsudek NSS ze dne 13. 12. 2017, č. j. 7 As 304/2017-41, obdobně rozsudky NSS ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35, ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014-71, ze dne 23. 11. 2016, č. j. 6 As 210/2016-41, či ze dne 22. 8. 2019, č. j. 3 As 281/2017-47).

36. To ve vztahu k nyní posuzované věci znamená, že MěÚ Čáslav nebyl povinen ve správním spisu dokumentovat, zda byl měřený úsek vyznačen bílými čarami či zda byl rychloměr nastaven na nějakou konkrétní vzdálenost. Zcela postačovalo, pokud měl k dispozici alespoň ověřovací list, na jehož základě mohl presumovat, že měřicí zařízení bylo nastaveno technicky správně. Jak plyne z obsahu správního spisu, takový list k dispozici měl, konkrétně se jednalo o ověřovací list č. 8012-OL-70672-24 vydaný dne 9. 10. 2025 Českým metrologickým institutem s platností do 8. 10. 2025 (viz č. 1. 13 správního spisu). MěÚ Čáslav proto mohl vycházet z vyvratitelné domněnky, že zařízení bylo nastaveno technicky správně a stejně tak mohl presumovat správnost jeho výstupů, aniž by musel ještě někde dodatečně evidovat údaje o vzdálenostním nastavení nebo o situování měřidla v rozmezí bílých pruhů. Z téže vyvratitelné domněnky mohl vycházet i žalovaný v odvolacím řízení. Žalobce má tedy sice pravdu, že jeho odvolací námitka upozorňující na absenci fotodokumentace zachycující úsek s bílými pruhy či na absenci údaje o vzdálenosti 642,4 metrů byla ze strany žalovaného vypořádána jen obecným konstatováním o existenci ověřovacího listu bez jakéhokoli prověření nastavení zařízení (viz str. 8 napadeného rozhodnutí), zároveň se však mylí v tom, že by takové vypořádání bylo nedostatečné. I prostý poukaz na ověřovací listu spolu s obecným zkonstatováním jeho platnosti a průkaznosti jeho údajů představuje dle soudu naplnění zde zmiňované presumpce správnosti údajů plynoucích z veřejné listiny.
37. Aby na straně žalovaného či MěÚ Čáslav vznikla povinnost hlouběji prověřovat konkrétní způsob nastavení, musel by jim být předložen důkaz, který by obsah ověřovacího listu hodnověrně zpochybnil. Ve vztahu ke zpochybnění údajů plynoucích z veřejné listiny totiž spočívá důkazní břemeno na tom, kdo správnost veřejné listiny popírá (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 4. 2012, č. j. 17 A 19/2011-50, č. 2670/2012 Sb. NSS; dále např. nález Ústavního soudu ze dne 12. 8. 2009, sp. zn. I. ÚS 385/07, odst. 31, nebo rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2017, č. j. 7 As 146/2016-29, odst. 21).
38. To znamená, že bylo na žalobci, aby prokázal opak toho, co presumuje veřejná listina v podobě ověřovacího listu č. 8012-OL-70672-24, neboť jen v takovém případě by správní orgány musely mohly pojmout důvodné pochybnosti o výstupu ze zařízení pro měření rychlosti. Toto však žalobce nejenže neprokázal, ale dokonce nepředestřel ani relevantní tvrzení zpochybňující správnost obsahu ověřovacího list č. 8012-OL-70672-24 coby veřejné listiny. V odvolání ze dne 9. 5. 2025 sice přednesl bohatý výčet požadavků, jak by mělo být měřicí zařízení nastaveno a co všechno by mělo zaznamenávat, ale již pominul, že je zde veřejná listina zakládající domněnku, že předmětné zařízení je způsobilé zaznamenávat rychlost. Soud konstatuje, že tvrzení založená na představách o tom, jak by mělo zařízení fungovat, sama o sobě nejsou způsobilá vyvrátit domněnku, jež je presumována obsahem veřejné listiny. Tím méně nejsou-li taková tvrzení ani podložena nějakými konkrétními důkazy. Žalobce sice v odvolání vznesl návrh na důkaz svědeckou výpovědí oznamovatele přestupku za účelem ověření, jaký snímek byl použit pro vjezd do měřicího úseku a výjezd z něj, nicméně případné prokázání užití toho či onoho snímku nevypovídá nic o správnosti

údajů ve zmiňovaném ověřovacím listu, resp. soudu vůbec není zřejmá žádná spojitost s ním. Podobně žalobce namítal absenci kalibračního listu, nicméně i při vědomí takové absence zde stále existuje jiný doklad prokazující celkovou technickou způsobilost měřidla, který byl vydán formou veřejné listiny. V zásadě též argumentačním deficitem trpělo celé žalobcovo odvolání, které bylo založeno na obsáhlém zdůrazňování požadavků na technické nastavení měřícího zařízení, aniž by bylo jakkoli reflektováno, že existence technické způsobilosti je již doložena veřejnou listinou. Správnost této veřejné listiny přitom nebyla žádným tvrzením relevantně zpochybněna, natož aby byl navržen důkaz o opaku skutečnosti stvrzené veřejnou listinou. Za této situace nelze žalovanému vyčítat, že odvolací námitky směřující do nastavení měřícího zařízení vypořádal toliko odkazem na jeho způsobilost prokázanou ověřovacím listem č. 8012-OL-70672-24 (str. 8 napadeného rozhodnutí).

39. Až teprve v žalobě žalobce upřesnil, že jeho odvolací námitky směřující do technické způsobilosti měřidla se opíraly o podmínky stanoven v kalibračním listu, přičemž v průběhu ústního jednání vyjasnil, že tím měl na mysli certifikátem Českého metrologického institutu ze dne 4. 12. 2015 o schválení typu měřidla č. 0111-CS-C108-04 schvalující silniční rychloměr Unicam VELOCITY3. Takový důkaz však žalobce v průběhu správního řízení nepředložil, proto nemůže žalovanému ani MěÚ Čáslav vyčítat, že z něj nevycházeli.
40. Soud navíc i po doplnění dokazování zmiňovaným certifikátem č. 0111-CS-C108-04 konstatuje, že tento důkaz nijak neposiluje relevanci žalobcovy argumentace. Obsahem tohoto certifikátu jsou totiž především popisné údaje o způsobu fungování silničního rychloměru Unicam VELOCITY3, a nikoliv striktní výčet postupů, které je třeba dodržovat při každém jednotlivém měření. Dle soudu tedy nelze z předmětného certifikátu dovodit konkrétní požadavek na to, aby po každém dílčím měření bylo zvlášť evidováno a dokladováno, zda byl rychloměr nastaven právě na vzdálenost 642,4 metrů, nebo zda byl měřený úsek vozovky označen bílými pruhy, jak požadoval žalobce. Jinými slovy, absence dokladu o označení úseku bílými pruhy či absence dokladu o nastavení vzdálenosti na konkrétní počet metrů samy o sobě nevypovídají vůbec nic o tom, zda nastavení měřidla mohlo být vadné. A už vůbec se tím nezpochybňuje validita veřejné listiny v podobě ověřovacího listem č. 8012-OL-70672-24, k jejímž zpochybnění žalobcova argumentace prakticky vůbec nesměřovala.
41. Zcela nad rámec nutného odůvodnění soud dodává, že pokud žalobce postrádal vyznačení bílých pruhů na měřeném úseku, pak na základě zhlédnutí fotodokumentace doplněné k důkazu při jednání (srov. odst. 27 až 30 výše) lze vcelku spolehlivě usuzovat, že úsek silnice v místě spáchání přestupku bílými pruhy zjevně označen byl a je.

Zveřejnění informace o měření

42. Poslední sporný bod se týká otázky splnění povinnosti informovat o probíhajícím měření ve smysl § 24b odst. 2 zákona o obecní policii.
43. Podle § 24b odst. 1 zákona o obecní policii „[o]becní policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu.“

44. Podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii „[j]sou-li k pořizování záznamů podle [odstavce 1](#) zřízeny stálé automatické technické systémy, je [obecní policie](#) povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit.“
45. K povinnosti obecní policie vhodným způsobem uveřejnit informace o zřízení stálých automatických systémů měření rychlosti ve smyslu výše citovaného ustanovení se opakovaně vyjadřovala judikatura. Dovodila, že *[ú]čelem této informační povinnosti je zajistit, aby veřejnost věděla, že se nachází na monitorovaném místě. Forma uveřejnění takové informace přitom není zákonem dána. Dle komentářové literatury "[z]ákonodárce nijak vhodný způsob zveřejnění nedefinoval, volí jej tedy obec dle svého uvážení, zpravidla by měla být veřejnost o zřízení těchto systémů informována prostřednictvím zveřejnění na úřední desce obce po dobu nejméně 15 dnů a zveřejnění na elektronické úřední desce, případně na webových stránkách obce či obecní policie; vhodné je též zveřejnění v místním periodiku vydávaném obcí. Mnohé obce podávají tuto informaci na pozemních komunikacích a dalších přístupových trasách do obce-tento způsob ovšem zbytečně kolem silnic vytváří další značení"* (Šebesta, P. [Zákon o obecní policii-komentář](#). Wolters Kluwer, Praha, 2016, komentář k [§ 24b](#), dostupné v systému ASPI).“ (podle rozsudku NSS ze dne 19. 8. 2020, č. j. 2 As 309/2019-39, odst. 18).
46. Příkladem, kdy judikatura uznala tuto povinnost naplněnou, bylo uveřejnění informace o měření v lokálním periodiku dostupným způsobem umožňujícím dálkový přístup (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2019, č. j. 9 As 280/2019-39, odst. 12-16). Dalším a judikaturou opakovaně aprobovaným příkladem naplnění předmětné povinnosti je zveřejnění informace vhodným způsobem na webových stránkách obce s rozšířenou působností, kde lze zveřejnění dané informace rozumně očekávat (srov. rozsudky NSS ze dne 18. 5. 2022, č. j. 2 As 113/2021-41, odst. 39-41, nebo ze dne 21. 4. 2022, 7 as 101/2021-37, odst. 10). K takovému uveřejnění nicméně musí dojít ještě před spácháním přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 2. 2022, č. j. 7 As 356/2019-41, odst. 25-26, nebo ze dne 3. 12. 2020, č. j. 7 As 177/2019-35, odst. 18-19).
47. V nyní posuzované věci však byly tyto judikatorní požadavky zcela naplněny, a to právě formou zveřejnění na webových stránkách obce s rozšířenou působností.
48. Ke spáchání skutku došlo v obci Horky, pro kterou vykonává agendu rozšířené působnosti město Čáslav (srov. § 1 odst. 4 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 346/2020 Sb., o stanovení správních obvodů obcí s rozšířenou působností, území obvodů hlavního města Prahy a příslušnosti některých obcí do jiného okresu). Město Čáslav je bylo obcí, na jejíž webových stránkách bylo třeba hledat případnou informaci o provozování automatického systému měření.
49. Existence takové informace plyne přímo ze správního spisu. V něm je na č. l. 14 založen přípis Městské policie Čáslav ze dne 27. 7. 2022, č. j. 324/2022 MP, které je nadepsáno jako „Oznámení o zřízení stálého automatického systému“, načež následuje vlastní oznámení o tom, že městská policie oznamuje podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii provozování automatického technického měření v obci Horky, který je využíván k úsekovému měření rychlosti projíždějících vozidel. Následuje záznam o vyvěšení k datu 22. 7. 2022, odkaz na webovou stránku <https://www.meucaslav.cz/obcan/uredni-deska/oznameni-o-zrizeni-staleho-automatickeho-systemu-v-obci-horky/> a QR kód se symbolem tyranosaura. Tento QR kód soud během ústního jednání v rámci doplňujícího dokazování nasnímal, přičemž

tím došlo k přesměrování právě na již zmiňovaný odkaz na webovou stránku, která je webovou stránku města Čáslav s otevřením v sekci databáze úřední desky, konkrétně v oddíle zobrazujícím údaj „Oznámení o zřízení stálého automatického systému v obci Horky“ s doplňujícím údajem „Vyvěšeno: 27. 7. 2022 – 27. 7. 2023“ a odkazem na stažitelný PDF soubor. Po stažení a otevření tohoto PDF souboru se zobrazí právě onen přípis Městské policie Čáslav ze dne 27. 7. 2022, č. j. 324/2022 MP, jímž se oznamuje provozování automatického technického měření v obci Horky, a jenž je i součástí správního spisu.

50. S ohledem na uvedené má soud za prokázané, že informace o probíhajícím úsekovém měření automatickým systémem v obci Horky byla na webu města Čáslav dostupná již od 22. 7. 2022, tedy dávno před spácháním přestupku, resp. před průběhem inkriminovaného skutkového děje (ten se udál až dne 24. 10. 2024). Vzhledem k dosavadní dostupnosti této informace na městském webu, jež byla zkušebně ověřena během soudního jednání dne 15. 1. 2026 (formou zkušebního nasnímání QR kódu s tyranosaurem), lze předpokládat, že tato dostupnost přetrvává kontinuálně již od prvního zveřejnění v červenci 2022 až doposud, a tedy že byla k dispozici i v říjnu 2024, kdy došlo ke změření rychlosti žalobcem provozovaného vozidla řízeného blíže neurčeným řidičem. Judikaturou kladené požadavky na zveřejnění dané informace lze mít v tomto případě za zcela naplněné.
51. Soud naproti tomu nemůže souhlasit s žalobcem, že součástí povinně zveřejňované informace by měl být i popis přesného umístění měřicího systému. Požadavek na údaj v této míře podrobnosti z právní úpravy ani z výše odkazované judikatury rozhodně nevyplývá. Naopak judikatura s odkazem na odbornou literaturu explicitně zdůrazňuje, že konkrétní způsob zveřejnění není zákonem přesně definován a je ponechán na uvážení obcí (viz rozsudek NSS ze dne 19. 8. 2020, č. j. 2 As 309/2019-39, odst. 18, a tam citovanou literaturu). Argumentuje-li žalobce tím, že díky informaci o přesném umístění měřicího zařízení může veřejnost uzpůsobit své chování, nelze než připomenout, že běžný řidič motorového vozidla by měl své chování včetně rychlosti jízdy uzpůsobit primárně běžným pravidlům silničního provozu, mezi která patří i požadavek na maximálně dovolenou rychlost jízdy na území obce, a to bez ohledu na to, zda tam probíhá nějaké rychlostní měření či nikoliv.

IV. Závěr a náklady řízení

52. S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
53. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy soud nepřiznal procesně úspěšnému žalovanému náhradu nákladů řízení, neboť žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. ledna 2026

Josef Straka v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.